

B. c. D.

AMPHIBIA GYLLENBORGIANA,

DISSERTATIONE ACADEMICA,

Cum

Consensu Ampliss. Facultatis Medicæ

In Regia Academia Upsaliensi,

P R Ä S I D E

VIRO EXPERIENTISSIMO & CELEBERRIMO;

D:o Doct. CAROLO

L I N N Æ O,

Med. & Botan. PROFESS. Reg. & Ord.

Descripta

Et publico examini subiecta

A

BARTH. RUDOLPHO HAST,

OSTROBO THNIENSI,

STIPENDARIO REGIO.

In Audit. Carolino Majori die XVIII. Junii.

ANNI MDCCXLV.

Horis, ante Meridiem, solitis.

UPSALIÆ

S:æ R:æ M:tis
SUMMÆ FIDEI VIRO,

Regis Regnique Svio-Gothici
SENATORI,

Regiæ Cancellariæ
PRÆSIDI,

Academiæ Upsaliensis
CANCELLARIO,

Celsissimo & Illustrissimo
COMITI ac HEROI,
DOMINO

CAROLO
GYLLENBORG,
MÆCENATI SUMMO.

Illustriſſime Celſiſſimeq; COMES.

Audet pietas nostra exiguam hanc *Tibi Celſiſſime COMES*, consecrare diſertationem, quia *Tibi* uni debetur, *Tuo* quippe studio collecta, *Tua* liberalitate Upsaliensibus musis donata ſunt, quæ argumentum ipſi fecere, animalia.

Ingens Nomen *Tuum* alii ſpe & exspectatione gratiæ prædicent; nos accepta celebra-
mus

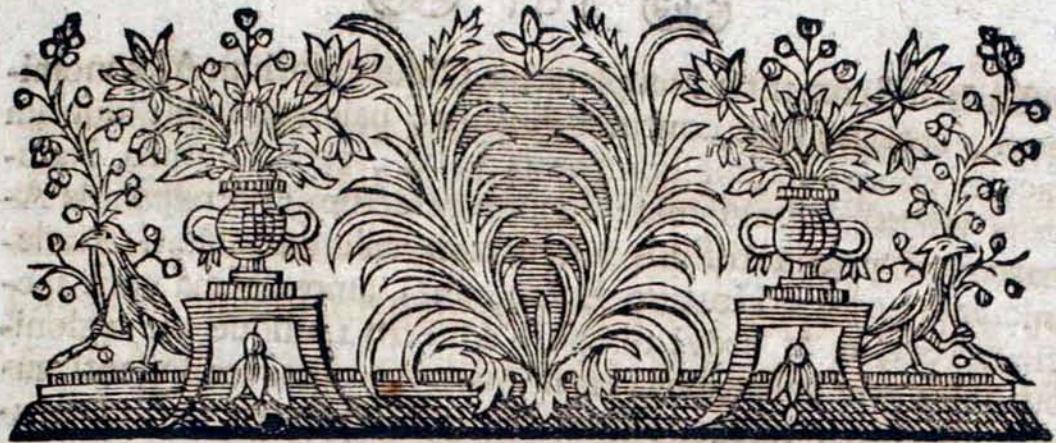
mus beneficia! Nobis, qui Machaoniæ arti stude-
mus & naturæ sinus excutimus, Tua cura, Tuisq;
auspiciis, ex quo Camenas nostras singulari pa-
trocinio complecti cœpisti, ea contigere, quæ
laudes nostras & præconia cuncta supergrediun-
tur. *Tibi* Physica instrumenta, *Tibi* anatomica præ-
parata, *Tibi* Hibernacula plantarum, ex alio or-
be tam ingenti numero allatarum, quibus jam
floret Hortus noster Botanicus, accepta referi-
mus. Hæc tamen tot tantaque propensissimi a-
nimi documenta, Tuo in nos affectui non dum
suffecere, nisi proprium Museum, Tuo sumtu,
*Tua*que ipsius cura collectum, nostris præcipue
usibus concederes. Heic non vifa prius conspi-
cimus: heic Serpentes horrendos; heic Lacertas,
Ranas, Testudines, heic pulcherrima simulacra
Volucrum, quos ultimus prope oriens alit;
heic elegantissima Corallia, Litophyta, eorum-
que affinia, ex oceani sinu prolata; heic lectis-
simos Lapides, Fossilia, Mineralia & Petrificata,
heic deniq; varias Quadrupedum aliorumque a-
nimantium partes mirati sumus. Quæ omnia am-
plificandæ scientiæ nostræ nostrisq; studiis pro-
movendis Tua donavit munificentia.

Nos, qui Mulei hujus partem tantummo-
do, Amphibia complexam, describere conati
sumus,

sumus, hunc eorum veluti catalogum demissis.
sima veneratione *Tibi* dedicamus. Nisi votis no-
stris defuisserent facultates, singula hæcce animalia,
quæ solo jam calamo adumbrare licuit, figuris
expressa, perfectiori specie in publicam prodita
fuisserent lucem. Ea nihilominus spe nobis blan-
dimur, fore, ut mutus hocce, *Tibi* auctorí reddi-
tum, *Tua* digneris gratia. Ventura autem ætas
Tuam illam immortali laude celebrabit munifi-
centiam, & si qui olim futuri sint scientiarum
amore easque juvandi potestate *Tibi* pares, illi
Tuum imitabuntur exemplum. Permanebo

Illusterrimi Celsissimique
NOMINIS TUI

Cultor devotissimus
BARTH, RUDOLPH. HAST.

PROEMIUM.

Subjicitur oculis tuis, B. L. descriptio quorundam Amphibiorum, quæ ex peregrino orbe in septentrionem nostrum advecta, & singulari indole ac raritate sua maxima conspicua sunt. Partem ea faciunt, pretiosi munera illius, quo nostram hanc Musarum sedem haud ita pridem donavit liberalitas, Illustrissimi Herois ac Comitis, Regis Regnique Sveciæ Senatoris, Regiæ Cancellariæ Præfidis atque Upsaliensis Academiæ Cancellarii, Dom. CAROLI GYLLENborg.

Non uno sane documento eniuit hujus tanti Mæcenatis erga artes & scientias liberales & nostras præcipue Camenæ propensissima voluntas. Ex quo enim tempore his ea contigit felicitas, ut eas, in clientelam suam admissas, propiori cura dignatus sit, plurima profecto, partim instaurata amplificataq; vetera partim nova addita sibi ornamenta & decoralætus vidit Upsalienis Helicon. Loquor illius sub auspiciis & beneficio reparatum heic Hippodromum, indeque reintegratam nobisissimam equitandi disciplinam: loquor exstructum & accuratisimis

tissimis instrumentis locupletatum Observatorium Astronomi-
cum , ceteris , quæ continet Europa , palmam facile dubiam
facere visum : loquor comparata varia , eaque optima , Natu-
ralis scientiæ adminicula : loquor refectum & Præparatis A-
natomicis præstantissimis instructum valetudinarium Acade-
micum : Loquor Hortum Botanicum , amœnissima nunc spe-
cie florentem & brevi tempore advecto undique ex regioni-
bus , alio sole calentibus , rariſſimarum plantarum ingenti nu-
mero auctum , novaque Præfecti sede , pariter ac hypocau-
ſis nuper exstructis perfectisq; conspicuum , ita ut cum exteris
multis de præstantia jure certare possit : loquor denique Gu-
ſtavianam Musarum nostrarum ædem , cui reficiendæ atque
elegantiori structura ornandæ , simulq; extentendo crescentis
indies publicæ Bibliothecæ spatio , artificum manus admove-
jam cœperunt . Ad hæc tot illustria faventissimi erga Upfa-
lienſem Academiam animi pignora accesfit demum propria , e-
aque elegantissima , Mæcenatis hujus nostri collectio , rara
Amphibia , Insecta , volucrum imitamenta , arte facta , coral-
liorum denique & minerarum pulcherrimam varietatem com-
plexa , qua erat ipse otia sua literaria oblectare solitus , quam-
que incredibili , quo ducitur , promovendæ historiæ natura-
lis studio , & munificentia immortali laude celebranda , huic
Camenarum domicilio , in æde , Præfecto horti Botanici ad-
signata , servandam , benignissime concesſit .

Ut igitur hujus tanti muneris , quod privatim miramur
& suspicimus , publicus etjam fructus fiat , simulque beneficii
perennet memoria , aliquam ejus particulam , Amphibia hæc-
ce , donantis splendido nomine decorata , captus ego historiæ
naturalis , & in primis Zoologiæ , singulari voluptate , descri-
benda & publicæ luci exponenda suscepī , dum spes est , nec
ceteris theſauri illius partibus , pari modo communicandis , a-
liorum dein defuturam fore industriam .

AMPHIBIA.

Amphibiorum Classis inter animalia singularis omnino est. Alia quippe horum quatuor pedibus insisteret, & unguibus non secus ac quadrupedia quedam instructa esse, vide-
mus; alia sine pedibus ut anguille repunt; alia pror-
sus nuda sunt; alia piscium instar squamis teguntur.
Frigido omnia gaudent sanguine; omnia fere in terra
simul & aqua degere possunt; pleraque in cryptis ter-
ræ, per hiemem dormitura, delitescunt. Ceterum hor-
rendus horum ferme omnium aspectus ipse timendum
ab iis perniciem hominibus minari videtur, quibus in-
festa maxime hæc animalia deprehenduntur. Quare
præcipua quedam septentrionis nostri felicitas existi-
mari debet, quod paucissimæ heic species Amphibiorum
reperiantur. quorum ingens numerus australium ter-
rarum incolis, inter tot alioqui benignioris naturæ
amœnissimos jucundissimosque proventus, gravissima
sane incommoda, nec raro vitæ ipsius pericula, adfert.
Horum certe minus invidenda nobis conditio videbitur,
quoties vel ipsi intuemur, vel peregrinatorum fide in
variis itinerariis accurate descripta, non sine borro-
re conspicimus tot diversa nocentissimorum ejusmodi a-
nimatum, uspote Serpentum, Lacertarum, Bufonum-
que genera, illis in locis crescentia, nobis vero plerum-
que ignota.

Hæc igitur delineaturo mibi, pro diversitate i-
psa Amphibiorum, visum est, tractationem banc secun-
dum genera in 4 dividere capita: primum quidem de
Anguis, secundum de Lacertis, tertium de Ranis,
& quartum denique de Testudinibus.

A

CAP.

CAP. I.

ANGUES.

*A reliquis amphibiis facile dignosci possunt Serpentes, quippe qui pedibus destituuntur & anguillarum instar serpunt; arbores tamen gradu spirali scandere possunt nonnulli. Hos, pedibus quibus effugiant, destitutos, non tamen adversus reliquorum animalium impetus inermes reliquit Sapientissimus Conditor. Fra-
mea namque atrocissima in ore prædicti sunt, ubi dentes cavi, liquorem venenosum, in vesicula supra basin dentium latente, collectum, transmittunt; unde atrocissimi & exitiales saepe morbi ac dolores confestim oriuntur. Dissimilibus tamen modis noxios ejusmodi effectus diversi edunt serpentes:*

Hæmorrhois enim mortu suo ex omnibus emissariis corporis sanguinem expellit, de quo Lucretius Lib. 9. canit:

*Impressit dentes hæmorrhois aspera Tullo
Magnanimo Juveni miratorique Catonis,
Utque solet pariter totis se effundere venis
Corycii pressura Croci; sic omnia membra
Emiserat simul rutilum pro sanguine virus;
Sanguis erant lachrymæ, quæcumque foramina novit,
Hæmor ab his largus, manat crux, ora redundant
Et patulæ nares, sudor rubet; omnia plenis
Membra fluunt venis, totum est pro vulnere corpus,
Aspis, phryas dictus, mortu torporem infert, iu-
cundam lasitudinem, soporem & mortem absque ullo dolore*

dolor. Cleopatra igitur, Egypti Regina, mortuo M. Antonio, ne Romanam a victore, Augusto imperatore, in triumphum duceretur, hoc potissimum suavi mortis genere, sicut voluptatibus per omnem vitam indulserat, interire voluit.

Chersæa singultum laeso exprimit, & coloris mutationem, stuporem, frigus, somnum, palpitationem cordis, atque dolorem eximum adserit.

Heritinandel, Malabarensium Coluber, ielu corrumpit carnes totius corporis humani, ut putre- scant, decident, & post mille tormenta moriatur vulneratus. Parata tamen huic malo medela est in Antidesmæ decocto aquoso, eopiosius hausto.

Nintipolonga, serpens quidam Ceylonicus, lethargum suo vulnera inducit.

Seps Lybicus morsu putredinem & gangrenam producit. Fertur Agathoclen dentis calpium, hu- jus sanie infectum, accepisse, unde in toto corpore gan- græna & mors. Boerhav.

Viperæ Caudisonæ, in america degentis, virus intra sex vel duodecim horas, hominem vita privat; cuius tamen antidotum nostro tempore ibi inventum est, radix POLYGALÆ caule simplici, erecto; foliis ova- to lanceolatis, alternis, integerrimis; racemo termi- natrice, erecto. Gronov. Flor. Virgin. 80.

Viperarum tam nostratum, quam exoticarum, virus neminem latet, inde dolor, tumescensia, febris, icterus, pervigilium, gangrena, rarius tamen mors.

Cobræ de Capello venenum intra horam ho- mines occidere, ferunt peregrinatorum diaria. Plura

* *) o (* *

de serpentibus referre instituti ratio prohibet. Quare
hoc tantum monendum est, medicis maxime necessa-
riam esse peritiam historiae serpentum naturalis, ut
constet, quinam eorum noxii, quinam innoxii sint,
& quales singuli producant effectus, si vera & idonea
læsis remedia propinare studeant.

Serpentes præcipue inter Amphibia, hactenus
ab auctoribus obscure traditi, magnam omnibus inje-
cere difficultatem, quippe qui artibus destituuntur &
prorsus uniformes sunt. Hinc SEBA in thesauro suo
coloribus deceptus, tredecies unam eandemque speciem;
Cobram de Capello, seu Anguem conspicillo insigni-
tam, delineavit. Vid. ejusdem thesaur. tom. II.
tab. 85. fig. 1. tab. 89. fig. 1. 2. 3. 4. tab. 90. fig.
1. 2. tab. 94. fig. 1. tab. 97. fig. 1. 2. 3. 4.

Multum igitur solicii de vera & constanti no-
ta specifica serpentum, coloresque inconstantibus &
spuriis notis adscribentes, veram tandem invenimus
differentiam. Scuta videlicet transversalia abdominalis,
ab ipsa gula ad anum enumerata, veras constituant
differentias specificas, ad quæ proinde ut posthæc de-
scriptores serpentum accurate attendant, optandum
est. Quum vero multæ species numero scutorum ab-
dominalium proxime fere convenient, his paria squa-
marum, caudam subtus tegentium, addidi, quæ ab a-
no ad apicem caudæ enumerata, numeri proportionem
inter scuta abdominalia & caudæ ostendunt, notam-
que veram cum præcedentibus subministrant.

I. *ANGVIS scutis abdominalibus CXLIV, caudibus XXXIX.*

a. *Vipera anglica nigricans.* Petiv. mus. pag. 17.
n. 104.

Vipera. Gesner. serpent. pag. 124. Aldrovand. serp.
pag. 108. Jonst. serpent. pag. 7.

CAPUT a tergo variis notatur futuris, quibus totidem interjacent areolæ: quinque scil. inter oculos, quarum intermedia major est, ante has novem in orbem digestæ sunt, quibus duæ minores interjectæ sunt; posse vero inter oculos areolæ duæ majores.

Dentes in superiori maxilla magni, intra bursam reconditi, utrinque solitarii, recurvi.

Margo labii superioris ad latera albus est.

TRUNCUS squamarum ordinibus septendecim tegitur, quorum squamæ ovatæ & carinatæ sunt; nisi quod lateralium ordo infimus laevis nec carinatus fit.

Scuta abdominalia CXLIV numerantur.

CAUDA subtus XXXIX squamarum latiorum paribus tegitur, excepto ultimo acuminato.

COLOR totius serpentis niger est.

Hujus venenum in dentibus illis magnis acutis latet, quorum unus solum utrinque maxillæ inseritur; qui que concavi & versus apicem foramine parvo tubulosi sunt.

Dentes hi vesiculæ cuidam adhaerent, liquore venenoso repletæ; hinc per cævum dentem vulneri infunditur sanies e vesicula hacce expressa.

Rhedi in experimentis, quæ cum viperis instituit, observavit: quod si frustum panis ad dentem viperæ compressum, faniem prorsus imbibat, morsus viperæ nullum alium ac vulnus acus, producat effectum; huncque liquorrem saniosum, animali cuidam propinatum, nihil noxii attulisse; acum vero hac sanie infectam, canem vel aliud animal vulnerantem, eundem quem morsus viperæ effectum habuisse.

b) An-

B. *Anguis cinerea, macula dorſi fusca longitudinaliter dentata.* Act. Ups. 1736. pag. 11. n. 4.

Vipera anglica fusca, dorſo linea undata nigricante conspicua. Petiv. mus. pag. 17. n. 103.

Vipera Raj. quadr. pag. 285.

Vipera vera indiæ orientalis. Seb. theſaur. t. II. p. 9. tab. 8.

Varietas hæc omnino eadem numero ſcutorum abdominalium & caudalium, item structura squamarum dorsarium ut & capitis cum præcedenti; colore autem diſſert. CAPITIS Maxilla enim ſuperior maculis albis & nigris variegata eſt.

DORSUM longitudinaliter cinereum cum fascia longitudinali nigra utrinque dentato-fiuata, maculis ad latera cuique finui respondentibus, nigris.

ABDOMEN ut in præcedenti atrum eſt.

Penis subrotundus spinofus plurimis aculeis validis retroſum prominentibus.

Obs. Rarior apud nos eſt vipera nigra; cinerea vero, quam sub varietate **B**) poſuimus, ſatis frequens eſt.

Ab hoc angue haud raro vulnerantur illi, qui pedibus nudis campos, prata & ſylvas, æſtate obambulant; unde cito inflammatio, dolor, intumefientia, febris, pervigilium, icterus, rarius tamen mors exoritur.

Vipera præterea eadem facultate ac vipera caudifona instructa eſt; quippe quæ murem quendam aut foricem adſpiciens eo ipſo efficit, ut in rictum ejus invitum licet ſe præcipitet animalculum. Mirabile hoc phænomenon veritati conſentaneum eſſe, compererunt Itali, qui relictum ſub dolio murem, ubi antea viperæ reconditæ fuerant, in fauces viperæ foeminæ incurrentem obſervarunt. Vide quæ de vipera caudifona Cel. D:nus Præſes in programmate anno 1743 die 9. April. retulit.

2. AN-

2. ANGVIS *scutis abdominalibus CLXII. caudalibus CL.*
Serpens ceylonica lineis subfuscis. Seb. thesaur. tom.

II. pag. 14. tab. 12. fig. 3.

Anguis borneocus, viridis, familiaris, pertenuis
Petiv. mus. pag. 18. n. 105.

Serpens indicus gracilis viridis in arboretis & fru-
ticetis degens, Ahætulla ceylonensis, i. e. oculis
infestus. Raj. quadrup. pag. 331.

CAPUT primo duabus tegitur squamis, dein duabus
 majoribus, tum inter oculos tribus, demum squa-
 mis duabus majoribus.

Nares minimæ, subrotundæ.

Maxilla superior alba.

Color capitis in superiori parte cœruleus, linea po-
 ne oculos nigra, albedinem a cœruleo colore di-
 stinguens.

TRUNCUS cauda sesquilongior, versus caput vix pen-
 na anserina crassior, nec ubi latissimus, olorinam
 crassitie superans.

Squamæ omnes lœves sunt, absque elevata stria &
 apice integro.

Scuta abdominalia CLXII numerantur; ex iis abdo-
 men levissime angulatum est.

Color a tergo, præsertim ab initio, viride-cœruleus
 nitens, cum linea intermedia longitudinali ex al-
 bida. *Squamarum margo, præsertim versus a-*
 pices, niger est; hinc corpus pulchre reticulatum,
 maculis rhombeis viridibus.

Abdomen album est.

CAUDA valde tenuis, subtus CL squamarum paribus
 longitudinalibus tegitur.

COLOR Serpentis sol objecti instar auri nitet, ut me-
 rito pulcherrimus in sua gente censeatur.

3. ANGUIS scutis abdominalibus CLXXVII, caudalibus LXXXV.

Anguis vulgaris fuscus, collo flavescente, ventre albis maculis distincto. Petiv. mus. pag. 17. n. 101.

Anguis Gesner. serpent. pag. 43.

Serpens Anguis. Schwenck. rept. pag. 157.

Anguis Coluber Merret. pin. pag. 204.

Natrix torquata Aldrovand. serp. pag. 287. Jonst. serp. pag. 89. Raj. quadrup. pag. 334. Charlet: exer-
cit. pag. 35.

Coluber it. Oeland. 6. 154.

Scanis Snok; Smolandis, Ringorm.

CAPUT squamis duabus angulatis munitur, dein dua-
bus rotundatis, tum inter oculos tribus; demum
duabus majoribus ovatis.

Narium foramina subrotunda.

Dentes nulli magni retractiles ut in *vipera*, sed æ-
quales minimi.

Maxilla superior alba, lineis transversis nigris.

Maxilla inferior una cum *gula* alba est.

Macula livida majuscula utrinque ad aurium regionem.

TRUNCUS a tergo novendecim squamarum ordinibus
imbricatus est: squamis ovatis, obtusis, integerrimis,
linea elevata carinatis, exceptis duobus ordinibus
utriusque abdominis lateri proximis, quorum squa-
mæ lœves & nulla linea exaratae.

Scuta abdominalia CLXXVII inveniuntur.

CAUDA subtus LXXXV squamarum paribus tegitur.

COLOR totius animalis ater est.

*Innoxius plane hicce habetur anguis, per sveciam
frequens præsertim in Scania campestris: ubi non tantum
in stabulis boum domesticus est; sed & interdum in fumo-
sis hypocaustis incolarum, rökstugor dictis, quotidianis.
Ova communiter infimetis deponit.*

4. ANGUIS scutis abdominalibus CL, caudalibus LIV.
Serpens Cobella dicta americana. Seb. thesaur. Tom.
2. pag. 4. tab. 2. fig. 6.

CAPITIS sutura ut in 2 & 3 specie.

Gula alba est uti & maxillæ, quæ lineis fuscis transversis notantur.

TRUNCUS a tergo cinerefcens est, fasciis transversis albicantibus notatus, intra quas maculæ fuscæ conspicuntur, characteribus ex plurimis lineolis longitudinalibus constantibus, supra vel infra magis dehiscentibus.

Scuta abdominalia CL conspicuntur.

Abdomen album fasciis nigricantibus, latioribus, inæqualibus, majusculis, plurimis.

CAUDA admodum acuta est, LIV squamarum paribus constans.

) o (

5. ANGUIS *scutis abdominalibus CXVIII, caudalibus LXI.*

Anguis bicolor elegantissimus malabaricus. Seb. thes.
2. pag. & tab. 54. fig. I.

CAPUT ut in præcedentibus 2. 3. 4. speciebus, colore cinereo-livido.

Maxillæ cum gula albæ sunt, lineolis transversis fuscis exaratae.

TRUNCUS albus, fasciis latis, nigricantibus, in medio dorsi latioribus, ad latera angustioribus & subtus concurrentibus.

Scutis CXVIII tegitur abdomen.

CAUDA acuta, subtus LXI squamarum paribus instructa.

MAGNITUDO semipedalis & spithamea.

Bestiola hæc adeo venusta & amœna est, ut domicellæ in Indiis orientalibus, non solum ejus conspectu delectentur; sed & in refrigerium sinui suo & stuanti cœlo applicent. Seb.

6. ANGUIS scutis abdominalibus CCL, caudibus
XXXV.

*Serpentula ex ins. Ceylon. Seb. thesaur. I. pag. 19. tab. 10.
fig. ult.*

*Serpens Ceylonica lemniscis latis. Seb. th. T. 2. pag. 76.
tab. 76. fig. 3.*

*Serpens americanus niger, annulis latis albis, ac inter ipsos singulos duo annuli albi tenuiores, ore squamarum albarum nigricante. Mus. Petropol. p. 464.
n. 218.*

CAPUT ipso corpore non amplius est.

Narium foramina minima, inter quæ duæ squamæ rhomboideæ, deinde duæ majusculæ pentagonæ, tum inter oculos squamæ tres, quarum intermedia major, & demum pone has duæ maximæ.

Rostri apex nigricans, fascia transversa nigra in medio capitinis & in occipite macula rotunda.

Maxilla inferior a lateribus cinerea est.

TRUNCUS pennæ cygneæ crassitiem æquat, squamis rhombis, obtusiusculis, lævibus, nec carinatis testus; a tergo quindecim squamarum ordines conspiciuntur.

Scuta abdominalia CCL adsunt.

CAUDA obtusiuscula subtus XXXV squamarum paribus tecta.

COLOR totius corporis ex albo & nigro eleganter variegatus est; nigredinem, si caput excipias, distinguunt 43 cingula alba, quorum tertium quodq; reliquis quadruplo latius; omnia in abdome paulo latiora, quam a tergo. Deinde squamæ omnes albæ in tergo, apice margineq; fere ferrugineæ sunt.

LONGITUDO totius anguis sesquipedalis.

7. ANGUIS scutis abdominalibus CXXIV, caudalibus LX.

Serpens americana viperæ emula. Seb. Thes. T. 2. p.

15. tab. 12. fig. 3.

CAPUT tegitur plurimis squamis inæqualibus, harum duæ sunt in quarum singulis narium foramina minima inveniuntur. His deinde triangularis quædam interposita est; tum duæ rotundatæ, deinde tres majores oculis interjectæ; demum duæ squamæ majores ovato-triangulares.

Color capitis cinereo-lividus.

TRUNCUS a tergo novendecim squamarum ordinibus longitudinalibus tegitur.

Squamæ omnes emarginatæ, ovatae & carinatae sunt, excepto ordine infimo laterali, utrinque non carinato. *Color* exalbidus, fasciis latis, angulatis, in dorso latioribus, fuscis, margine nigricantibus.

Abdomen CXXIV scutis constat, maculis alternis, ferrugineis, quadrangularibus, pictum.

CAUDA valde acuminata LX squamarum paribus gaudet.

LONGITUDO pedalis vel sesquipedalis, crassitie tubi sclopeti.

8. ANGUIS scutis abdominalibus CCVII, caudalibus LXXXV.

Serpens americana Petola dicta. Seb. thes. T. I. pag. 89. tab. 54. fig. 4.

CAPUT ut in præcedentibus 2. 3. 4. speciebus.

Maxilla inferior alba ut & margo superioris.

Dentes numerosi, parvi, acuti, reflexi.

Color in superiore parte fusco lividus.

TRUNCUS a tergo squamis ovatis, lœvibus, non carinatis, integerrimis constat, in novendecim series dispositis.

Scuta abdominalia CCVII numerantur.

Color a tergo pallidus, fasciis transversis, numerosis, latis.

Abdomen immaculatum ex albido flavescentem est.

CAUDA teres, attenuata, minus acuminata, squamis non carinatis; subtus LXXXV squamarum paribus constat.

LONGITUDÖ circiter duorum pedum, in medio crassitie tubi sclopeti, versus caput digitæ crassitie.

9. ANGUIS scutis abdominalibus CLXXXVI, caudalibus LXIV.

Serpens americana annulata. Seb. thesaur. T. II. p. 38. tab. 38. fig. 2.

CAPUT primo duabus squamis majoribus tegitur, deinde multis minimis.

Color a tergo albidus est, macula fusca utrinque ponere oculos.

TRUNCUS cauda quater longior est; a tergo squamis ovato-oblongis, obtusis, lœvibus constat, in novendecim ordines longitudinales, absque striis elevatis, digestæ sunt squamæ.

Abdomen CLXXXVI scutis tegitur, colore albo.

Color a tergo albus est, maculis fuscis, rotundis, in medio tergi alternatim sitis, interdum duabus vel tribus cohærentibus, maculam longitudinalem curvam efficientibus. Macula capiti proxima anterius bifurcata est.

CAUDA obtusa subtus LXIV squamarum paribus tegitur.

LONGITUDO sesquipedalis, crassities prope caput, pennæ cygneæ, in medio corporis vero fere digitit tenuissimi.

CAP. II.

LACERTÆ.

Lacertarum species plurimas esse, & zoologorum descriptiones, & itineraria perhibent, patria licet nostra quatuor vel quinque saltem harum species alat.

Differunt hæ multis in partibus; aliæ quippe Cauda compressa sive perpendiculariter plana instructæ sunt, ut Crocodilus & plurimæ, quæ in aquis habitant; cauda vero vel tereti, vel angulata, vel articulata, vel etjam continuata serie extensa, gaudent Lacertæ terrestres.

Quoad ipsum Corpus variant etjam lacertæ; aliæ enim corpus nudum, ut Salamandra, habent; aliæ piscium instar, squamosum, quales Lacertæ facile omnes in calidioribus regionibus deprehenduntur. Tuberculis præterea callosis, passim per corpus sparsis, aliæ, ut Crocodilus & Gekco, teguntur; aliæ denique aut toto dorso, aut sub gula, vel ad latera, cristatæ sunt, ut Draco volans.

Quod Pedes attinet, iis vel fissis, vel etjam palmatis utuntur, diversus etjam in anterioribus & posterioribus reperitur digitorum numerus. Ungues præterea vel omnibus digitis adsunt, vel quibusdam tantum, vel etjam nullis, variante figura.

Ex hisce facile liquet, quænam potissimum note in eruendis differentiis specificis adhibendæ sint, queque semper constantes, nunquam varient.

10. LACERTA cauda ancipi^ti, pedibus triangulatis,
palmis pentadactylis, plantis palmatis tetradactylis.
Crocodilus Seb. thesaur. tom. I. p. 160. tab. 103, 104.
 fig. omnes. Jonst. quadr. p. 200. tab. 79. fig. 3. Schwenck.
 rept. p. 145. Aldrov. quadr. p. 677. Charlet. exercit.
 p. 29. Gesner. quadr. p. 9. Rondel. pisc. p. 232. Bel-
 lion. aquat. p. 41. Sloan. hist. II. p. 332. Olear. mus. p.
 8. tab. 7. fig. 3. Mathiol. dioscorid. p. 278. tab. 278.
Crocodilus, qui per totam indiam, Cayman audit.
 Bont. Jav. p. 55. tab. 55.
Crocodilus Leviathan Jobi. Bochart. hieroz. lib. I. c. 7.
Facove seu Crocodilus Pison. americ. p. & tab. 288.
Lacertus omnium maximus, Crocodilus dictus. Raj.
 quadr. p. 261.
Crocodilus, lacertorum omnium maximus, africanus.
 Mus. Petropol. I. p. 433. n. 1.

CAPUT oblongum, depresso, duabus suturis ab oculo retrorsum excurrentibus notatum; pone oculos officulo quadrato planiusculo tegitur; ante vero rugae elevatae oculorum regionem conjungunt. Subtus laxe, rugis reticularibus, maculis quadrangularibus. Occiput tuberculis callosis munitur, longitudinaliter acutis, in duas transversas series digestis.
Nares elevatae, foraminibus lunulatis, corniculis retrorsum spectantibus.

Dentes in maxillis inaequales, in unam seriem marginalem dispositi.

Palpebrae superiores elevatae, valde rugosae; hinc asperatus torvus; harum margo tenuior transversim striatus.
Collum in superiori parte quatuor vel quinque tuberculum paribus tegitur, infra vero in octo dividitur segmenta.

TRUN.

TRUNCUS a colli tuberculis, per totum dorsum vingt segmentis tegitur, quæque singula articulis quadratis constant, a tergo linea minori quam ad latera elevatis.

Abdomen album XXIV segmentis gaudet.

Anus fissura longitudinali prominet, rugis undique obtecta.

CAUDÆ pars anterior 10 segmentis constat, atque a tergo squamarum lateralium elevatis lineis planiuscula & carinis lateralibus instructa est, posterior vero compressa est margine superiori acuto, inferiore rotundato.

Segmenta XXII caudam terminant, quorum superioris cujusque apex retrorsum spectat, exceptis tribus postremis segmentis.

PEDES palmis fissis, pentadactylis, digitis tribus primis unguiculatis, 4 & 5 ungue destitutis.

Plantæ tetradactylæ, semipalmatae, digito extimo ungue carente.

COLOR externe cinereus vel lividus potius, fasciis transversalibus undatis, quarum prima in collo, secunda inter brachia, tertia & quarta supra dorsum, quinta ante femora, sexta pone femora, septima cum cæteris ad decimam quartam, caudam cingunt.

Pigrum est animal, nec in latus facile verti potest, perniciosum alioquin, quod dentibus conterit densissimaque ossa dissipat. Raj.. *Rustici tamen unus vel duo immamem crocodilum (qui numerosis hominibus resistere aptus) invadunt, manibus prehendunt, fune os & pedes vincunt, a fino imponunt, vehunt venetas, jugulant, decorticant.* Alpin.

Ova parit anseris magnitudine, numero circ. 60. Mus. Petr.

Carne gaudet candidissima sed agreste & paludosum sapit. Seb.

LACERTA cauda tereti, pedibus pentadactylis, crista dorsi longitudinali, gula pendula antice dentata.

Lacerta seu Leguana surinamensis pectinata & strumosa cœrulea fœmina. Seb. thesaur. tom. I. p. 149 tab. 95. fig. 2.
Lacertus americanus pectinatus & strumosus seu Leguana. Seb. ibid. fig. 1.

Leguana pectinata & strumosa asiatica. Seb. thes. I. p. 151. tab. 96. fig. 4.

Liguana senembi in nova hispania, Tamacolin dicta, pectinata & strumosa. Seb. thes. I. p. 152. tab. 97. fig. 3.

Lacertus amboinensis pectinatus & strumosus maximus, Senembi & Iguana, dictus, amphibius. Seb. thes. I. p. 153. tab. 98. fig. 1.

Lacerta vulgo Leguan dicta. Bont. Jav. pag. 56. tab. 56.

Ivana. ovied. amer. lib. 13. c. 3. Olear. mus. pag. 6. tab. 6. fig. 1. & p. 8. tab. 7. fig. 2.

Ivana seu Iguana. Worm. mus. p. 313.

Iguana. Nierenb. nat. pag. 271. tab. 271. Roberg. diss. de lue vener. pag. 9. tab. 9. Jacob. mus. tab. 4.

Senembi seu Iguana. Marcgrav. pag. 236. tab. 236. Jonst. quadr. p. 191. tab. 77. fig. 5.

Lacertus indicus Senembi & Iguana dictus. Raj. quadr. p. 265. Sloan. hist. II. p. 333.

Lacertus indicus Senembi & Iguana item Leguan dictus. Mus. petrop. I. p. 431.

CAPUT in superiori parte squamis rotundis & tuberculatis tegitur.

Nares teretiusculæ, prominulæ.

Maxillas ad latera tegunt verrucæ læves.

Aurium foramina majuscula, rotundata, excavata.

TRUNCUS innumeris gaudet squamarum ordinibus, quorum, qui in abdomen, longe distinctiores conspicuntur.

Anus rima transversali, oblonga.

CAU-

CAUDA truncō duplo longior, striis elevatis XXIV,
pluribus vel paucioribus.

PEDES palmis pentadactylis, quarum digitus 1 brevissimus, 2 & 5 æquales, 3 & 4 etjam fere æquales; sed longiores.

Plantæ pentadactylæ, quarum digitus 1 brevissimus, 2 & 5 longitudine æquales, quintus autem profundius a reliquis distinctus, 3 adhuc longior; sed 4 longissimus.

Ungues in palmis & plantis acuti, compressi.

CRISTA longitudinalis a capite ad extrellum caudæ prominet, plus quam 320 constans denticulis compressis, ancipitibus, erecto-recurvis. Alia etjam crista membranacea sub gula dependens, ab anteriori parte 12 denticulis serrata; a posteriori vero integra.

COLOR superne nigro cœrulescens; lituræ albæ in brachiis, femoribus, abdomine ejusque lateribus. Subtus verrucæ 16, griseæ, in lineam longitudinalem digestæ, simul & aliæ elevatae callosæ ad latera colli conspicuntur.

Animal hocce tam orientales quam Occidentales Indi, sicut ♂ Christiani quidam eo accedentes, cibi loco habent, quin ♂ ova ejus comedunt. Seb. Lactant. Marcgr. Bochart.

In fluminibus versatur ♂ arbores scandit horribili adspectu, taciturnum, neque stridens neque gemens nec cuiquam nocet. Pusilli citissimi natant, maiores facti, submerguntur, nec natare possunt. Esu hujus animalis noxa illis adfertur, qui lue venerea laborarunt; morbum enim, licet diu sopitum, renovat. Ovied. Worm.

Artificiose a Brasilianis capitur; quippe arboribus insistere solet, quod Brasiliani scientes, fusti longo adaptant funem, hoc videns animal miratur, nec tamen se movet; sed fune se illaqueari sinit ♂ sic capitur; cum alias velocissime currat. Marcgr.

12. LACERTA cauda tereti, pedibus pentadactylis, alis femore connexis, crista gulae triplici.

Lacerta africana volans seu Draco volans. Seb. thesaur. 2. p. 92 tab. 86. fig. 3.

Lacertus volans seu Dracunculus alatus. Bont. Jav. p. 57. tab. 57.

Lacerta volans indica. Raj. quadr. 275.

CAPUT inaequale, pone oculos verruca callosa utrinque eminens; buccam versus crista 4 segmentis compressis, elevatis cum macula nigra, ad cujus latera utrinque squamæ duæ prominent.

Narium foramina rotunda, convexa.

Aurium foramina rotunda, concava, in medio gibba. *Gula* triplici crista instructa est, quarum laterales, angulo retrorsum spectante dependent; intermedia vero major, plicata, lobo retrorsum spectante in medio notata.

Collum a tergo angulis prominentibus scabrum est.

TRUNCUS utrinque squamis imbricatis obtusis tegitur, nullis segmentis interstinctis, colore cœruleacente, lituris nigris. *Anus* rima transversa.

CAUDA trunco sesquialongior, squamis carinatis, imbricatis, angulis versus truncum pluribus quam versus apicem.

PEDES palmis pentadactylis, fisis; digitus 1 brevis, 2 & 5 æquales, 3 & 4 etiam æquales, sed longiores.

Plantæ etiam pentadactylæ sunt, digito 1 brevi, 2 & 5 æqualibus, 5 autem profundius separato, 3 & 4 longioribus, 4 tertio paulo longiore.

Ungues in omnibus digitis acuti.

ALÆ latera abdominis occupantes, a brachiis distinctæ & remotæ, femoribus adhærentes, sex radiis constant.

Duas bullas flavi coloris circa guttur externe gerit, quas inter volandum inflat. Bont.

13. LACERTA cauda tereti, corpore duplo longiore, pedibus pentadactylis, crista nulla, scutis abdominalibus XXX.

Lacerta americana maculata. Seb. thesaur. I. pag. 136. tab. 85. fig. 2.

Lacerta americana minor cœrulea, Argus dicta. Seb. ibid. fig. 3.

Lacerta Surinamensis major, ameira dicta. Seb. thesaur. I. p. 140. tab. 88. fig. 2.

Lacertus indicus. Clus. exot. p. 115. tab. 115. Raj. quadr. 2. 270. Worm. mus. p. 313. tab. 313.

Lacerta ceylonica crocodili capite, maxima & ex griseo & nigro varia stellulisque albis transversim sitis notata, cauda longa. Mus. Petrop. I. p. 436.

CAPUT in superiori parte planiusculum, lateribus compressum, apice callosum.

Aurium foramina rotunda, excavata.

Dentes minutissimi.

TRUNCUS a tergo squamis tegitur minutissimis & vix conspicuis.

Abdomen 30 distinguitur segmentis transversalibus, quæ squamis quadrangularibus constructa sunt.

Anus rima transversali.

CAUDA trunco duplo longior, teres, striata & siccata plus quam 100 constans segmentis.

PEDES palmis pentadactylis, fissis, quarum digitus 1 & 5 fere æquales, 2 & 4 longiores, 3 adhuc paulo longior; omnes unguibus rectis.

Plantæ etjam quinque digitis fissis instructæ sunt, quarum 1 & 5 fere æquales breves, 2 longior, 3 duplo longior secundo, 4 duplo longior tertio, unguibus erectiusculis.

COLOR a tergo cœruleus, nigris litoris; infra vero albus, punctis rotundis, nigris, parvis, temere sparsis.

14. LACERTA cauda tereti, corpore duplo longiore, pedibus pentadactylis, crista nulla, hypochondriis pliatis.

Lacerta teguixin seu *Tejuguacu altera*. Seb. thesaur. I. p.

150. tab. 96. fig. I.

CAPUT oblongum, acuminatum, depresso, parum convexum, superne variis futuris notatum; pone lamellam frontis duæ aliæ lamellulæ; unica deinde major in medio; cui quatuor minores supra oculos ab utroque latere respondent; tum duæ oblongæ; demum tres angulatæ squamae. Adeoque caput fere serpentinum est.

Collum subtus cute laxa gaudet & maculis nigrioribus quam in reliquo corpore pingitur.

TRUNCUS innumeris striis circularibus constat, moniliformibus seu filiformibus, articulatis.

Latera, a capite ad femora postica, plicis numerosis, obtusis, marginatis.

CAUDA circiter 200 gaudet segmentis, quorum tamen alterna, superiore tantum plagam caudæ ambiunt, nec cauda sulcata est, ut in præcedenti; sed acuminata & truncо sesqui longior

PEDES palmis pentadactylis, quarum digitus 1 & 5 fere æquales, 2 adhuc longior, 3 & 4 fere æquales vix longiores secundo.

Plantæ etjam pentadactylæ sunt, dígito interiori minimo, 2 longiori tertio, 4 longissimo, 5 vix primo longiore, spatio a reliquis remoto.

Ungues acutissimi, modice incurvi. |

COLOR totius albidus est, cœruleo levissime tintus, cui super inductæ sunt fasciæ fusco-grisei coloris: per totum dorsum (minus tamen in cauda) ut & in exteriori parte femorum, puncta alba, ovata, sparsa.

Parum igitur a præcedenti differt hæc *lacerta*; distincta tamen species est.

15. LACERTA cauda tereti, corpore triplo longiore,
pedibus pentadactylis, gula subcristata.

Lacerta americana, cum cauda longissima, Temapara
dicta. Seb. thesaur. I. p. 140. tab. 88. fig. 4.

Lacerta Chalcitica marmorata ex gallacia Seb. the-
saur. 2. p. 79. tab. 76. fig. 4.

CAPUT in superiori parte inaequale, colore virescente.

Nares foraminibus rotundis, retrorsum spectantibus.

Aurium foramina rotunda.

Dentes parvi, obtusiflui.

Gula subtus tegitur squamis minus acutis, gibbis ta-
men, & ordo intermedius, ab apice maxillæ inferio-
ris versus pectus excurrens, ex denticulis seu squa-
mis longioribus, quasi cristam format, minime ta-
men membranaceam.

TRUNCUS a tergo subrotundis tegitur squamis.

Abdomen squamis ovatis acuminatis instructum est.

Ossa Ilei utrinque prominent.

Anus rima transversali.

CAUDA trunco triplo longior, teres, novemangula-
ris, squamis octangularibus, pallida, maculis ferrugi-
neis in medio albis notata.

PEDES palmis fissis, pentadactylis constat, quarum di-
gitus 1 brevior, 2 & 5 fere aequales, 3 & 4 longiores.

Plantarum digitii prioribus sunt similes, 3 tamen &
4 reliquis duplo sunt longiores.

Ungues omnes magis arcuati & acuti in hac specie
quam in reliquis; sunt enim lunulato-compressi, a
tergo versus apicem nigri, versus basin cœrulecentes.

COLO R animalis in superiori parte exalbido-griseus,
femoribus, brachiis & abdominis lateribus rufescenti-
bus, maculis albis & subfuscis.

16. LACERTA cauda tereti corpore sesqui longiore,
pedibus pentadactylis, dorso lineis longitudinalibus striato.
Lacertus americanus lemniscatus. Seb. thesaur. I. p.
88. tab. 53. fig. 9.

Lacerta africana guineensis. Seb. thesaur. I. p. 145:
tab. 92. fig. 4.

Lacerta amboinensis tæniolis fimbriatis. Seb. thesaur.
2. p. 11. tab. 9. fig. 5.6.

CAPUT in superiori parte laxe, modice convexum,
lateribus compressum, subtus rugosum.

Nares minutissimæ.

Aurium foramina rotundata.

TRUNCUS a tergo squamis tegitur rotundatis, mini-
mis & vix conspicuis.

Abdomen 30 circiter segmentis transversalibus seca-
tur & 7 longitudinalibus.

CAUDA trunco longior, numerosis segmentis distincta
& numerosis angulis exarata.

Obs. Numerus segmentorum caudæ determinari nequit,
cum in speciminibus nostris cauda mutilata sit.

PEDES palmis constant pentadactylis, fissis, quarum
digitus 1 brevissimus, 2 & 5 longitudine æquales,
3 & 4 longiores & æquales.

Plantæ etjam quinque gaudent digitis, quorum 1
brevissimus, 2 & 5 fere æquales, 5:us autem a reli-
quis longe remotus, 3 adhuc longior & 4 longissi-
mus.

COLOR cœrulescens, dorso nigricante, lineis 8 longi-
tudinalibus albis, in femoribus & brachiis puncta al-
ba, subrotunda, sparsa.

LACERTA cauda tereti, pedibus inermibus, palmis tetradactylis, plantis pentadactylis, corpore nudo punctis perforato.

Salamandra maculosa nostras. Seb. thesaur. 2. p. 15. tab. 12. fig. 5.

Salamandra. Gesner. quadr. p. 80. Aldrov. quadr. p. 639. Schwenck. reptil. p. 163. Olear. mus. p. 9. tab. 8. fig. 4. Mathiol. dioscor. p. 274. tab. 274.

Salamandra terrestris maculis lutaeis distincta. Charlet. excerpt. p. 28.

Salamandra terrestris. Raj. quadr. p. 273. Jonst. quadr. p. 194. tab. 77. fig. 10.

CAPUT in superiori parte lave & planiusculum.

Oculi gibbi ut in ranis.

Narium foramina valde parva.

Aurium vestigium non appetet.

TRUNCUS levis & squamis destitutus.

Anus rima longitudinali, gibba.

CAUDA teres & corpore brevior.

PEDES palmis tetradactylis, fissis, quarum digitus 1 brevissimus, 4, 2 & 3 se ordine ita excipiunt, ut tertius inter ceteros longissimus evadat.

Plantæ quinque gaudent digitis, quorum 1 brevior, 5, 2, 4 & 3 aliquanto longiores.

Ungues neque in palmis neque in plantis, adsunt.

COLOR totius animalis nigricans est, cum maculis flavis, oblongis, supra oculos, in regione aurium, ad latera dorsi, supra caudam, supra femora plantas & palmas, sub gula & ad latera abdominis.

Singularis est hæc lacerta punctis seu poris minimis & per totum corpus superne sparsis, ut ad latera capitidis, pone oculos, in dorso & lateribus abdominis, supra caudam & pone femora.

Fabulose fertur hanc in igne vivere; ansam vero fabulæ dedit copiosus ille humor, patulis hisce poris exstillans.

18 LACERTA cauda verticillata, squamis denticulatis,
pedibus pentadactylis.

Lacertus africanus, cauda spinosa, mas & fœmina.
Seb. thesaur. I. p. 136. tab. 84. fig. 3-4.

CAPUT in vertice 4 suturis, cruciatim se intercussantibus constat, cum ossiculo in medio quadrangulari, huic segmenta minora adjacent, suturis distincta. Anteriorius valde rugosum est caput.

Narium foramina minima, rotunda.

Maxilla inferior variis rugis exarata.

Gula squamis imbricatis tegitur.

TRUNCUS 26 a tergo instructus est segmentis, fere æqualibus, transversalibus, imbricatim se invicem excipientibus. Horum primum tuberculis magis quadratis & acutis constat; 2. 3. & 4 in medio interrupta sunt.

Dorsum planum est, ut & latera perpendicularia; hinc abdomen tetragonum fere, & eisdem ad latera segmentis, quibus secatur dorsum.

Abdomen inter femora & brachia 20 segmentis transversalibus, secatur.

Anus foramine teretiusculo.

CAUDA teres, corpore brevior, 20 incisuris verticillatis distinguitur, squamis versus apicem angulatis, carinatis, apice in spinam excurrentibus, a latere utrinque uno altero dente denticulo parvo, armato.

PEDES *palmas* habent pentadactylas, digito 1 minimo, 2 & 5 fere æqualibus, 3 & 4 adhuc longioribus, omnibus unguiculatis.

Plantæ etiam pentadactylæ, quarum digitus 1 brevissimus, 2 & 5 longitudine æquales, 3 & 4 etiam æquales, sed longiores, 4 adhuc paulo longior.

Femora & *tibiae* imbricatae, squamis acuminatis.

COLOR totius animalculi cinereo-lividus est.

19. LACERTA cauda tereti, pedibus pentadactylis, digitis utrinque cristatis subtus lunulato-imbrieatis, corpore verrucoso.

Lacerta indica squamis & verrucis rotundis, digitis latis interne rugosis. Petiv. mus. p. 19. n. 118.

Lacerta indica, seu *Salamandra bufonis* capite, grisea, tuberculis albis notata. Mus. petrop. I. p. 444. n. 171.

Salamandra vera seu *Gecko Ceilonicus maximus*, brevi cauda, amphibius. Seb. Thesaur. I. p. 170. & 171. tab. 168. fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. In figura 1 cauda multilata est.

CAPUT corpore fere crassius, bucca inflata.

Narium foramina subrotunda, retrorsum spectantia.

Oculi magni.

Dentes minimi.

Aurium foramina magna, ovata, cava.

TRUNCUS a tergo verrucis glabris, passim sparsis, elevatis tegitur.

CAUDA longitudine corporis, 25 segmentis distincta, quorum singula 5 circiter squamarum ordinibus transversis constructa. In segmentis hisce puncta callosa, gibba & prominula conspicuntur.

PEDES in *Palmis* & *Plantis* quinque possident digitos, eosque singulares; lati enim sunt a lateribus membra utrinque aucti, longitudine fere aequales, licet digitus quintus in plantis profundiore sinu sit. Subtus omnes concinne segmentis imbricati.

Ungues acutissimi, brevissimi, maxime incurvi, dito primo in plantis & palmis ungue destituto.

Femora, *tibiae* & *brachia* verrucis glabris supra sparsis conspicuntur.

COLOR totius corporis albus est.

Nomen huic lacertæ datum est ob sonum, quem edit instanti pluvia; tum enim præ gaudio quasi, exclamat Gekco.
Seb.

CAP. III.
R A N A E.

Ranarum differentiae a variis corporis partibus definiuntur; Pedes enim in diversis speciebus, diversa saepe sunt structura. Alii namque plures vel pauciores possident digitos; alii unguibus instruti sunt; alii his destituantur & demum alii palmatis gaudent plantis.

Truncus praeterea nonnullis oblongus & gracilis est; nonnullis vero gibbus & rotundatus; aliæ truncum habent levem vel glabrum; aliæ vera variis verrucis & tuberculis exasperatum.

Singularem ranarum concipiendi modum, varie explicarunt recentiores; maxime tamen haec inter illos celebrata est hypothesis: quod maris pollici in utraque manu, parva, tempore veris, ad crescat verruca, quam penitus instar, foeminae foramini cuidam subaxillari adaptetur; hincque conceptionem peragi contendunt.

At Illustrissimus Reaumurus, qui summo studio, in cognoscendis naturae mirabilibus versatus est, nuptias ranarum longe alia methodo & naturae magis convenienti se detexisse, Cel. Dno Praesidi retulit, quam breviter publico communicabit. Atque si ranarum tantummodo cum piscibus, chondropterygiis puta, ut squalis & ratis affinitatem consideremus, forte per hanc analogiam haec leges nuptiales investigari possent.

Ova praeterea ranarum testa carent, e quibus primo absque pedibus emergit instar anguis, deinde pedibus quatuor & cauda instruitur instar lacertæ, & demum quatuor etiam pedes conservans, caudam amittit perfecta Rana. Adeoque ex ovo primum quasi in anguineum in lacertam, denique in ranam transit.

Ranæ ægyptum fere inundarent nisi eiconiae, quoniam accedentes, eas devastarent. Alp.

20. RANA pedibus fissis, unguibus subrotundis, corpore lœvi, pone angustato.

Rana brasiliensis gracilis. Seb. thesar. I. p. 177. tab. 73. fig. 3.

Ranula americana rubra. Seb. thesaur. 2. p. 76. tab. 68. fig. 5.

Rana surinamensis, prone cœrulescens, supine albi coloris, ad latera utrinque maculis nigris notata. Mus. Petrop. I. p. 427. n. 47.

CAPUT in superiori parte lœve & convexum.

Nares minimæ, rotundæ.

Oculi oblongi, membrana nictitante subtus vestiti.

Aures vix conspicuae.

TRUNCUS subtus papillis undique tectus; a tergo vero lœvis & glaber, pone angustatus.

PEDES palmis tetradactylis fissis praediti, digito 1 brevissimo, 2, 4 & 3 longiori.

Plantæ etiam fissæ, sed pentadactylæ, quarum datus 1 & 2 æquales, 5 longior, 3 longissimus; sed 4 brevissimus.

Ungues tam in palmis, quam in plantis subrotundi, humani similes.

COLOR superne cinereo cœrulescens; subtus vero totum animal, una cum margine maxillæ superioris, album est. Lineæ transversæ ferrugineæ utrinque femora & hypochondria pingunt.

CAP.

CAP. IV.

TESTUDINES.

Inter amphibia, quæ quatuor pedibus gaudent & testa teguntur, sub qua caput & pedes abscondere possunt, referimus testudines. Clypeus hicce nihil est nisi vertebræ una cum spina dorsi, admodum late extensa, scutellis tectæ, quæque in dorso varias formant areolas. Hinc chelonium illud vulgare, unde pyxides & alia utensilia conficiunt artifices.

PEDES ipsarum ejuscemodi etiam scutellis vel verrucis, minimis tamen, undique adspersi conspicuntur. Animalia enim hæc non pilis ut quadrupedia, neque plumis ut aves, nec squamis ut pisces, nec cute ossæ ut insecta, sed verrucis bisce cornéis munita sunt, quæ optime ipsis inserviunt, cum ad ripas inter sabula dura, corallis & ostrocodermatibus mixta, versari soleant.

Aliquæ testudinum plerumque sub aqua; aliquæ etiam exira illam degere possunt; bincque eas in aquaticas & terrestres diviserunt auctores. Cum igitur alia in aquaticis observetur Pedum structura, quam in terrestribus, constantissima inde evadit nota specifica, quæ a pedibus desumitur; quam notam, ut primariam in eruenda vera differentia specifica considerari oportet; cum autem & caput & pedes, sola tantum relicta testa, in museis plerumque desiderentur, illas saltem notas, quas specimina nostra suppeditant, adsumere coacti sumus, ne aliorum lubricios descripti- nibus fallamur.

21 TESTUDO major terrestris americana, mydas di-
Eta. Seb. Thesaur. I. p. 127 tab. 80. fig. 1.
Jurucua Brasiliensibus. Marcgr. bras. 241. Raj: quadr.
256.

Hujus tantum superior testa in museo Gyllenborgiano
conspicitur.

MARGO totius testae cartilagineus, crassus, costas ea-
rum apicibus adfigit, ut flecti nequeant; integerrimus
præterea nec ferratus.

BRACTEÆ 13 totam testam tegunt, quarum dorsales &
longitudinales 5 sunt, fere sexangulares, laves nec
ulla gibba, ne ultima quidem: harum prima & ul-
tima reliquis duplo latiores; laterales vero bracteæ
utrinque 4 oblongæ.

FIGURA testæ ovalis est & modice convexa, minime
carinata.

COLOR externe lividus, maculis nigris.

Subtus inspecta testa 10 vertebris constat, unde
utrinque 9 se exferunt costæ, quæque latæ uti in tauro
conspiciuntur; incertæ autem vertebrarum arthrodiae
sunt, quippe ita collocatæ, ut quælibet costa prodeat e
binis vertebris; hinc spina flecti non potest.

De hac peribent itinerariorum auctores: quod in
insulis Mauritianis 5 vel 6 homines dorso ipsius insistentes,
prorependo transferat, plures adhuc vestitura, si operi-
menti convexa superficies pluribus stationem firmam con-
cederet. Worm.

In Græcia tota, testudines edere non audent homi-
nes; & anathematis fulmine omnes percutiebat, qui te-
studines edebant, Patriarcha Alexandrinus. Bell. itiner.

**22. TESTUDO unguibus acuminatis, palmarum duobus,
plantarum uno.**

Testudo marina americana. Seb. Thesaur. I. p. 130. tab.
80. fig. 9.

Testudo marina. Gesner. quadr. p. 78. Aldrov. quadr.
p. 712. tab. 714. Grew. mus. p. 38. tab. 3. fig. 4.

Testudo. Olear. mus. p. 27. tab. tab. 17. fig. 1.

CAPUT rostro. margine acuto, dentibus destituto, acci-
pitriño fere, sed obtusiore.

TRUNCUS superne tegitur testa ovata, margine cin-
qua, quique 27 parvis constat bracteis, ita collocatis
ut posteriores, quæ majores, pone in angulum excur-
rant, unde margo ferratus conspicitur. Alias hæc præ-
cedenti magis convexa est & 15 bracteis tegitur, qua-
rum dorsales sex angulares, harumque prima reliquis
minor & ultima pone magis gibba, laterales vero ob-
longæ & læves.

Abdomen lamella minus dura tegitur, quam in reliquis,
in qua hoc singulare observatur, quod hinc inde ad-
spersa sit Balanis marinis, testæ ut & pedibus inferne
arcte adhærentibus, certo & manifesto indicio hanc
marinam fuisse testudinem.

PEDES iquamis callosis obtecti sunt.

Palmæ 5 digitis constant, arcte unitis, quorum 1 bre-
vissimus, 2 duplo longior, 3 longissimus, 4 longior
gior secundo, & 5 paulo longior primo. *Unguis* in 1
& 2 digito acuminatis, in reliquis membranaceis &
vix conspicuis.

Plantæ breviores sunt & obtusiores, pentadactylæ, di-
gitis arcte unitis, quorum 1, qui reliquis brevior, un-
gue magno & acuminato armatur, 2 ungue ovato, 3,
4, 5 unguibus membranaceis, vix a pede distinguendis.
COLOR superne rufo-fuscus est.

*In ejusmodi testis infantes olim lavabantur apud
Turcas, qui his etiam scutorum loco usi fuerunt.* Worm.

23. TESTUDO unguibus acuminatis, palmarum planarumque quaternis.

Testudo virginica. Grew. mus. p. 38. tab. 3. fig. 3.

Testudo terrestris pusilla ex india orientali. Worm. mus. p. 313. Raj. quadr. p. 259.

TRUNCUS testa retrorsum magis convexa tegitur, cuius margo 24 constat bracteis, quarum prima minima, reliquæ omnes angulis rectis exaratae.

Discus testæ 5 munitur bracteis longitudinalibus & uncinque 4 lateralibus, quæ omnes angulatae, striis angulatis cinctæ, sed disco punctato scabro conspicuae.

Color ad margines bractearum nigricans vel ferrugineus, in medio pallidus.

Sternum seu testa inferior, pone bifida & obtusa est, futuris 5 transversis divisa & unica longitudinali.

PEDES squamis ovatis teguntur, lati, rotundi, nec in digitos dilatati.

Palmæ unguibus quatuor constant.

Plantæ etiam unguibus quatuor armantur, singulis rectis, acuminatis, fere æqualibus.

24. TESTUDO piæta vel stellata. Worm. mus. 317.
Testudo testa tessellata major, e madagascar. Grew.
 mus. p. 36. tab. 3. fig. 1. 2.

Testudo minor amboinensis. Seb. Thesaur. I. p. 130.
 tab. 80. fig. 8.

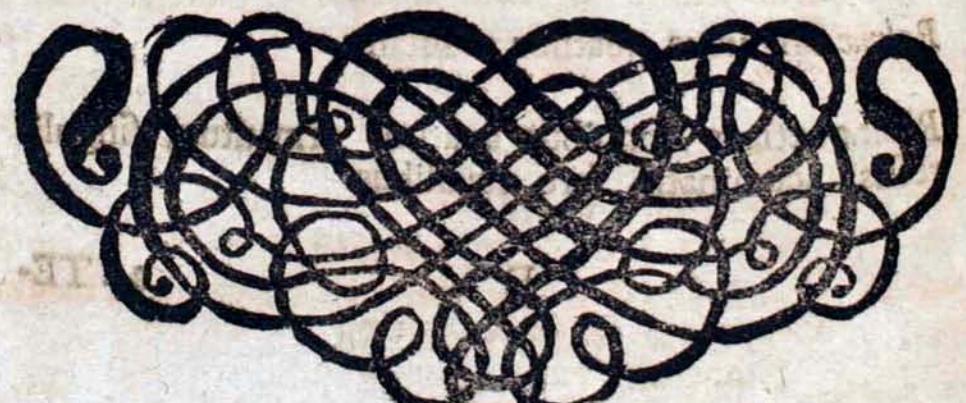
Testudo tessellata minor. Raj. quadr. p. 259.
Jaboti seu Testudo nigricantibus & flavescentibus figu-
ris geometricis. Pis. amer. 1658. p. 106. tab. 105.

TESTA superior nigra est, rete flavo mirabilem in mo-
 dum piæta, præcedenti triplo major & magis convexa,
 totidem constans bracteis tam marginis quam disci.
Discus testæ maxime convexus est, constans Bracteis
distinctis inter se profundioribus cavitatibus & sulcis,
quam præcedentes. Bracteæ singulæ admodum con-
vexæ, vertice retusæ flavæ, centro obsolete puncta-
to, lateribus angulatæ, striatæ atræ, novem lineis fla-
vis decurrentibus variegatæ.

Sternum ut in præcedenti se habet, sed pone magis
bifidum & acutum.

COLOR cujusque bracteæ flavus est, ex ambitu emittens
 lineas 9 vel 10 latus, flavas, quæ singulari modo
 cum reliquis uniuntur.

T A N T U M

Till Herr AUCTOREN.

Sala elst med strand och parcker
Och hvor Nymph i ång och marker
Vittna må om Er, min Wan!
At til hufvud hand och fötter/
J ej nänsin funnits trotter
Uppå Wiehers banen än.

Ty hwad i de lärda salar
J först lärde dett måste dalar/
Berg och bæckar, sid och land/
At hwad nänsin jag wet nämna/
Willigt eller twungit lemna
Ur sitt sköte i Er hand.

Minsta græset ei förachtas/
Alla verldens diur betrachtas/
Foglar med sin ark och ått;
Fiskar havets fänad tyster/
Stads ehwad dem sielvom lyster/
Tienia Er hvor på sitt sätt.

Men hwad må Er tanca vara
Med den underliga skara/
J hår skildren af i dag?
Om dermed at sträck injaga/
Ell' till Pindi tienst alt laga
J har tanckt, knapt finner jag.

Doc' jag wet hwad råd i fattat;
Æsculapi konst i fattat
Høgt: then J jemt plågen se
Arligt af ett ringa åmne
Skapa och för Eder nämna
Fram den väsia panacé.

Fölg

Fölg man Kloke Ledartis lär /
Fölg min Wan: lät ei försåra /
Om än Lyckan hatar Ei;
Nir I lärde sifl döden kastar /
Oppnar hen wähl saart sii hufva
Och mer på Ee wänligt seer.

Himlen styre hwad i börjen /
Så behöfs ei at I försjen
Högt för Eder lykos lätt;
Ty at Himlen dygd will lona /
Spår jag, I lär wähl få röna
En gång till ett önskat mått.

CARL RÖDOR.

MONSIEUR.

PERSONNE ne scauroit louér dignement & remercier ceux, qui non seulement aiment, mais aussi qui protègent les sciences. Quel titre ne faut il donc donner à la grace particulière & à la magnificence de Son Exce Msr. Le Comte de GYLLENBORG, qui non seulement soutient notre Academie, mais qui veut bien aussi l'honorer de tout ce, qui peut l'embellir; en fournissant même les moyens propres à aiguifer les esprits de ceux qui s'y trouvent. Je suis ravi de vous voir, Monsieur, démontrer un si beau sujet avec tant de justesse, dans la belle dissertation que vous venez de donner au public. Il me semble que vous n'auriez jamais pu en choisir un meilleur, & comme les curiosités, que vous y traitez meritent l'attention d'un chacun, les paroles, qui expriment vos pensées charment aussi le Lecteur par une dexterité que rien n'égale. Notre amitie m'empêche d'en dire d'avantage vous demandant seulement de me croire toujours un de vos amis le plus sincere. Je suis

MONSIEUR

Votre tres humble serviteur
FREDRICH BÖCKELMAN.